

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

DIRECTIVA 96/82/CE A CONSILIULUI

din 9 decembrie 1996

privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase

(JO L 10, 14.1.1997, p. 8)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003	L 345	97	31.12.2003
► <u>M3</u>	Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008	L 311	1	21.11.2008
► <u>M4</u>	Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012	L 197	1	24.7.2012

NB: Această versiune consolidată conține referiri la unitatea de cont europeană și/sau la ECU, care trebuie interpretate ca referiri la moneda euro, începând cu 1 ianuarie 1999 — Regulamentul (CEE) nr. 3308/80 al Consiliului (JO L 345, 20.12.1980, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului (JO L 162, 19.6.1997, p. 1).

DIRECTIVA 96/82/CE A CONSILIULUI

din 9 decembrie 1996

**privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică
substanțe periculoase**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 130s alineatul (1) al acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189c din tratat (3),

- (1) întrucât Directiva 82/501/CEE a Consiliului din 24 iunie 1982 privind riscul de accidente majore din anumite sectoare industriale (4) se referă la prevenirea accidentelor majore care ar putea rezulta din anumite activități industriale, precum și la limitarea consecințelor acestora pentru om și pentru mediu;
- (2) întrucât obiectivele și principiile politicii de mediu a Comunității prevăzute la articolul 130 litera (r) alineatele (1) și (2) din tratat și detaliate în programele de acțiune ale Comunității Europene în domeniul mediului (5) se concentrează în special asupra conservării și protejării calității mediului, precum și asupra protejării sănătății umane prin acțiuni de prevenire;
- (3) întrucât Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, în cadrul Rezoluției privind cel de-al patrulea Program de acțiune asupra mediului (6), au subliniat nevoia unei puneri în aplicare mai eficiente a Directivei 82/501/CEE și au cerut o revizuire a directivei pentru a se include, dacă este necesar, o posibilă extindere a domeniului de aplicare a acesteia și un mai intens schimb de informații asupra acestui aspect între statele membre; întrucât prin cel de-al cincilea Program de acțiune, a cărui abordare generală a fost aprobată de către Consiliu și de către reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, prin Rezoluția din 1 februarie 1993 (7), se solicită de asemenea un mai bun management al riscurilor și accidentelor;

(1) JO C 106, 14.4.1994, p. 4 și JO C 238, 13.9.1995, p. 4.

(2) JO C 295, 22.10.1994, p. 83.

(3) Avizul Parlamentului European din 16 februarie 1995 (JO C 56, 6.3.1995, p. 80), Poziția comună a Consiliului din 19 martie 1996 (JO C 120, 24.4.1996, p. 20) și Decizia Parlamentului European din 15 iulie 1996 (JO C 261, 9.9.1996, p. 24).

(4) JO L 230, 5.8.1982, p. 1, directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

(5) JO C 112, 20.12.1973, p. 1.

JO C 139, 13.6.1977, p. 1.

JO C 46, 17.2.1983, p. 1.

JO C 70, 18.3.1987, p. 1.

JO C 138, 17.5.1993, p. 1.

(6) JO C 328, 7.12.1987, p. 3.

(7) JO C 138, 17.5.1993.

▼B

- (4) întrucât, date fiind accidentele de la Bhopal și Ciudad de Mexico, care au demonstrat riscurile care există atunci când instalațiile industriale periculoase se găsesc în apropierea zonelor locuite, prin Rezoluția Consiliului din 16 octombrie 1989 s-a solicitat Comisiei să includă în Directiva 82/501/CEE dispoziții referitoare la controalele asupra planificării urbane atunci când se acordă autorizații unor noi instalații și când dezvoltarea urbană are loc în jurul unor instalații existente;
- (5) întrucât, prin rezoluția Consiliului menționată anterior, Comisia a fost invitată să colaboreze cu statele membre în sensul unei mai bune înțelegeri reciproce și a unei armonizări a principiilor naționale și a practicilor privind rapoartele de securitate;
- (6) întrucât este de dorit ca experiența acumulată ca urmare a unor abordări diferite ale controlului asupra riscurilor de accidente majore să fie exploatată; întrucât Comisia și statele membre trebuie să dezvolte relații cu organizațiile internaționale relevante și să caute să stabilească măsuri echivalente cu cele prevăzute în prezenta directivă care să fie aplicate în țările terțe;
- (7) întrucât Convenția privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale a Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa prevede măsuri privind prevenirea, pregătirea și reacția la accidentele industriale care pot avea efecte transfrontaliere, precum și cooperarea internațională în acest domeniu;
- (8) întrucât Directiva 82/501/CEE a constituit prima etapă a procesului de armonizare; întrucât această directivă trebuie revizuită și completată pentru a se asigura niveluri înalte de protecție pe tot cuprinsul Comunității într-o manieră eficientă și consecventă; întrucât armonizarea din prezent se limitează la măsurile care sunt necesare pentru a pune în aplicare un sistem mai eficient de prevenire a accidentelor majore cu efecte pe scară extinsă și pentru a limita consecințele acestora;
- (9) întrucât accidentele majore pot avea consecințe transfrontaliere; întrucât costul ecologic și economic al unui accident nu este suportat doar de către unitatea afectată, ci și de către statul membru respectiv; întrucât este de aceea necesar să se ia măsuri care să asigure un nivel înalt de protecție pe tot cuprinsul Comunității;
- (10) întrucât dispozițiile prezentei directive trebuie să se aplice fără a se aduce atingere dispozițiilor comunitare privind sănătatea și securitatea la locul de muncă;
- (11) întrucât utilizarea unei liste care să precizeze anumite instalații, excluzând în același timp pe altele, care prezintă riscuri identice, nu este o practică adecvată și ar putea permite ca anumite surse de accidente majore să scape de sub incidența regulamentelor; întrucât domeniul de aplicare a Directivei 82/501/CEE trebuie modificat pentru ca prevederile să devină aplicabile pentru toate unitățile unde există substanțe periculoase în cantități suficiente de mari pentru a crea un risc de accident major;
- (12) întrucât, cu respectarea tratatului și în conformitate cu legislația comunitară relevantă, statele membre pot menține sau adopta măsuri adecvate pentru activități legate de transport la docuri, pontoane sau stații de triaj, care nu intră sub incidența prezentei directive, pentru a asigura un grad de securitate echivalent cu cel stabilit prin prezenta directivă;

▼B

- (13) întrucât transferul de substanțe periculoase prin conducte are de asemenea potențialul de a produce accidente majore; întrucât, după colectarea și evaluarea informațiilor despre mecanismele existente în cadrul Comunității pentru reglementarea acestor activități și despre producerea unor incidente relevante, Comisia trebuie să prezinte o înștiințare în această privință, precum și să propună cel mai adecvat instrument pentru acțiune în acest domeniu, dacă este necesar;
- (14) întrucât, cu respectarea tratatului și în conformitate cu legislația comunitară relevantă, statele membre pot menține sau adopta măsuri privind rampele de deșuri care nu intră sub incidența obiectivelor prezentei directive;
- (15) întrucât analiza accidentelor majore raportate în cadrul Comunității indică faptul că majoritatea acestora sunt consecința unor neajunsuri manageriale sau organizatorice; întrucât este de aceea necesar să se stabilească la nivel comunitar principiile de bază pentru sistemele de management, care trebuie să fie corespunzătoare pentru prevenirea și controlul riscurilor de accidente majore și pentru limitarea consecințelor acestora;
- (16) întrucât diferențele de procedură legate de inspecția unităților de către autoritățile competente poate duce la niveluri diferite de protecție; întrucât este necesar să se stabilească la nivel comunitar cerințele esențiale care trebuie îndeplinite de sistemele de inspecție puse în aplicare de către statele membre;
- (17) întrucât, pentru a demonstra că au fost realizate toate cele necesare pentru a preveni accidentele majore, pentru a pregăti planurile de urgență și măsurile de contracarare, operatorul trebuie, în cazul unităților unde există substanțe periculoase în cantități considerabile, să furnizeze autorității competente informații sub forma unui raport care să cuprindă detalii referitoare la unitatea respectivă, la substanțele periculoase prezente, la instalație sau la sistemele de depozitare, la posibilele accidente majore și la sistemele de management disponibile, pentru a preveni și a reduce riscul de accidente majore și pentru a permite luarea măsurilor necesare pentru a limita consecințele acestora;
- (18) întrucât, pentru a reduce riscul efectelor în lanț, acolo unde unitățile sunt amplasate astfel sau atât de apropiate unele de altele încât să mărească probabilitatea și posibilitatea producerii unor accidente majore sau să agraveze consecințele acestora, trebuie să se prevadă schimbul de informații adecvate și cooperarea în privința informării publicului;
- (19) întrucât, pentru a promova accesul la informații asupra mediului, publicul trebuie să aibă acces la rapoartele referitoare la siguranță realizate de către operatori, iar persoanelor care riscă să fie afectate de accidente majore trebuie să li se ofere suficiente informații asupra acțiunilor corespunzătoare care trebuie întreprinse în astfel de cazuri;
- (20) întrucât, pentru a se pregăti pentru situații de urgență, în cazul unităților unde există substanțe periculoase în cantități considerabile, este necesar să se stabilească planuri de urgență externe și interne și să se creeze sisteme care să garanteze că acele planuri au fost testate și ajustate conform necesităților și că sunt puse în aplicare la producerea unui accident major sau dacă există probabilitatea ca acesta să se producă;

▼B

- (21) întrucât personalul unității trebuie consultat cu privire la planul de urgență intern, iar publicul trebuie consultat cu privire la planul de urgență extern;
- (22) întrucât, pentru a se asigura o mai bună protecție a zonelor rezidențiale, a zonelor de utilitate publică considerabilă și a zonelor de interes natural deosebit sau de o frumusețe deosebită, este necesar ca, în cadrul politicilor funciare sau al altor politici relevante puse în aplicare în statele membre, să se ia în considerare nevoia pe termen lung de a menține o distanță adecvată între aceste zone și unitățile care prezintă astfel de riscuri, iar acolo unde sunt implicate unități deja existente, să se ia în considerare măsurile tehnice suplimentare, astfel încât să nu crească riscul pentru persoane;
- (23) întrucât, pentru a se garanta că se iau măsurile corespunzătoare ca reacție la producerea unui accident major, operatorul trebuie să informeze imediat autoritățile competente și să le comunice informațiile necesare pentru ca acestea să poată evalua impactul accidentului;
- (24) întrucât, pentru a se asigura schimbul de informații și pentru a preveni accidentele ulterioare de tip similar, statele membre trebuie să înainteze Comisiei informațiile referitoare la accidente majore care se produc pe teritoriile lor respective, astfel încât Comisia să poată analiza pericolele și să administreze un sistem de distribuire a informației, în special cu privire la accidente majore și experiența acumulată ca urmare a acestora; întrucât acest schimb de informații trebuie să acopere și accidente la limită cărora statele membre le acordă un interes tehnic special în vederea prevenirii accidentelor majore și a limitării consecințelor acestora,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectivul

Obiectivul prezentei directive este de a preveni accidentele majore care implică substanțe periculoase, precum și de a limita consecințele acestora pentru om și pentru mediu, în vederea asigurării unor niveluri înalte de protecție pe tot cuprinsul Comunității într-o manieră consecventă și eficientă.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Directiva se aplică entităților în cadrul cărora există substanțe periculoase în cantități egale sau mai mari decât cantitățile menționate în anexa I, părțile 1 și 2, coloana 2, cu excepția articolelor 9, 11 și 13 care se aplică oricărei entități în cadrul căreia există substanțe periculoase în cantități egale sau mai mari decât cantitățile menționate în anexa I, părțile 1 și 2, coloana 3.

În sensul prezentei directive, „prezența substanțelor periculoase” reprezintă prezența efectivă sau anticipată a acestor substanțe în cadrul entităților sau prezența acelor substanțe despre care se consideră că pot fi generate dacă se pierde controlul asupra unui proces chimic industrial, în cantități egale cu sau mai mari decât valorile limită menționate în părțile 1 și 2 din anexa I.

▼B

(2) Dispozițiile prezentei directive se aplică fără a se aduce atingere dispozițiilor comunitare privind mediul de lucru, în special fără a se aduce atingere Directivei 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă ⁽¹⁾.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei directive:

1. „entitate” reprezintă întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, dacă există substanțe periculoase într-una sau mai multe instalații, inclusiv infrastructurile sau activitățile obișnuite sau conexe;
2. „instalație” reprezintă o unitate tehnică din cadrul unei entități, unde sunt produse, utilizate, manipulate și depozitate substanțe periculoase. Instalația cuprinde totalitatea echipamentului, a structurilor, a sistemului de conducte, a utilajelor, a instrumentelor, a liniei ferate proprii de garare, a docurilor, a cheiurilor de încărcare/descărcare care deservește instalația, a pontoanelor, a depozitelor și a altor structuri similare, plutitoare sau de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației;
3. „operator” reprezintă orice persoană fizică sau juridică care exploatează individual sau în comun sau deține o entitate sau o instalație sau, dacă acest lucru se specifică în legislația internă, căreia i-a fost delegată o putere de decizie economică asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic;
4. „substanță periculoasă” reprezintă o substanță, amestec sau preparat menționat în anexa I, partea 1, sau care îndeplinește criteriile stabilite în anexa I, partea 2, și care există sub formă de materii prime, produse, produse secundare, reziduale sau intermediare, inclusiv acele substanțe despre care se presupune în mod rezonabil că vor fi generate în cazul producerii unui accident;
5. „accident major” reprezintă orice eveniment produs, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie care rezultă dintr-un proces necontrolat în cursul exploatării oricărei entități care intră sub incidența prezentei directive și care duce la pericole grave asupra sănătății umane sau asupra mediului, cu efect imediat sau întârziat, în interiorul sau în exteriorul entității și care implică una sau mai multe substanțe periculoase;
6. „pericol” reprezintă proprietatea intrinsecă a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice, cu potențial de a afecta sănătatea umană sau mediul;
7. „risc” reprezintă probabilitatea ca un anumit efect să se producă într-o anumită perioadă de timp sau în anumite împrejurări;
8. „depozit” reprezintă prezența unei cantități de substanțe periculoase în scop de înmagazinare, depozitare în condiții de siguranță sau de menținere în stoc.

*Articolul 4***Excepții**

Prezenta directivă nu se aplică următoarelor:

- (a) entitățile militare, instalații sau suprafețe de depozitare;
- (b) pericole produse de radiații ionizante;

⁽¹⁾ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

▼ B

- (c) transport de substanțe periculoase și depozitare intermediară temporară pe șosea, cale ferată, căi de navigație interne, căi maritime sau calea aerului, în afara entităților reglementate de prezenta directivă, inclusiv încărcarea, descărcarea și transportul la sau de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj;
- (d) transportul de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara entităților care intră sub incidența prezentei directive;

▼ M2

- (e) exploatarea (explorarea, extracția și prelucrarea) mineralelor în mine, cariere sau prin intermediul forajelor, cu excepția operațiunilor de prelucrare chimică și termică și a depozitării legate de operațiunile care implică substanțe periculoase, conform definiției din anexa I;
- (f) explorarea și exploatarea *offshore* a mineralelor, inclusiv a hidrocarburilor;
- (g) rampele de deșeuri, cu excepția instalațiilor funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazinele de decantare a sterilului, care conțin substanțe periculoase conform definiției din anexa I, în special în cazul în care acestea sunt utilizate în legătură cu prelucrarea chimică și termică a mineralelor.

▼ B*Articolul 5***Obligații generale ale operatorului**

- (1) Statele membre asigură că operatorul are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora pentru om și pentru mediu.
- (2) Statele membre asigură că operatorul are obligația de a dovedi autorității competente la care se face referire la articolul 16, denumită în continuare „autoritatea competentă”, în orice moment, în special în vederea inspecțiilor și a controalelor prevăzute la articolul 18, că a luat toate măsurile necesare după cum se precizează în prezenta directivă.

*Articolul 6***Notificarea**

- (1) Statele membre solicită operatorului să transmită autorității competente o notificare în următoarele termene:
 - pentru noile entități, într-un interval rezonabil de timp înainte de începerea construcției sau a exploatării;
 - pentru entitățile existente, în termen de un an de la data menționată la articolul 24 alineatul (1);

▼ M2

- pentru unitățile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, în termen de trei luni de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform articolului 2 alineatul (1) primul paragraf.

▼ B

(2) Notificarea prevăzută la alineatul (1) trebuie să cuprindă următoarele date:

- (a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a entității la care se face referire;
- (b) sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;
- (c) numele și funcția persoanei care administrează unitatea, dacă acestea sunt diferite de cerințele de la punctul (a);
- (d) informații suficiente pentru a identifica substanțele periculoase sau categoria de substanțe implicate;
- (e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanțele periculoase sau substanțele implicate;
- (f) activitatea sau activitatea propusă a instalației sau pentru suprafețe de depozitare;
- (g) condițiile de mediu din imediata vecinătate a entității (elemente care pot provoca accidente majore sau agrava consecințele acestora).

(3) Notificarea de la alineatul (1) nu este necesară pentru entitățile existente pentru care, conform cerințelor legislației interne, operatorul a furnizat deja autorității competente, la data intrării în vigoare a prezentei directive, toate informațiile prevăzute la alineatul (2).

(4) În cazul în care:

- apare o creștere semnificativă a cantității sau o schimbare semnificativă a naturii sau a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea dată de către operator în temeiul alineatului (2), sau apare orice modificare în procesele în care este utilizată această substanță,

▼ M2

- modificarea unei unități sau a unei instalații care ar putea avea repercusiuni semnificative asupra riscurilor de accidente majore sau

▼ B

- are loc închiderea definitivă a instalației;

operatorul informează imediat autoritatea competentă cu privire la modificarea situației, notificată anterior.

*Articolul 7***Politica de prevenire a accidentelor majore**

(1) Statele membre solicită operatorului să elaboreze un document în care să se prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore, precum și să garanteze că această politică este pusă în aplicare în mod corespunzător. Politica de prevenire a accidentelor majore stabilită de către operator este astfel elaborată încât să garanteze un nivel înalt de protecție pentru om și pentru mediu prin mijloace, structuri și sisteme de management adecvate.

▼ M2

(1a) Pentru instituțiile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, documentul prevăzut la alineatul (1) se întocmește fără întârziere, dar, în orice caz, în termen de trei luni de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform articolului 2 alineatul (1) primul paragraf.

▼B

- (2) Documentul trebuie să aibă în vedere principiile menționate în anexa III și trebuie pus la dispoziția autorităților competente în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor articolului 5 alineatul (2) și ale articolului 18, între altele.
- (3) Prezentul articol nu se aplică unităților menționate la articolul 9.

*Articolul 8***Efectele în lanț**

- (1) Statele membre se asigură că autoritatea competentă, utilizând toate informațiile primite de la operatori conform articolelor 6 și 9, identifică entitățile sau grupurile de entități în cadrul cărora probabilitatea și posibilitatea producerii unui accident major, precum și a consecințelor acestuia, sunt mai mari din cauza amplasării și a proximității unor astfel de entități, precum și din cauza stocurilor de substanțe periculoase existente în acestea.
- (2) Statele membre trebuie să se asigure că, în cazul în care sunt identificate astfel de entități:
- (a) are loc un schimb adecvat de informații corespunzătoare pentru a le permite acestor entități să aibă în vedere natura și amploarea pericolului global de accident major în cadrul politicilor lor de prevenire a accidentelor majore, în cadrul planurilor de management al siguranței, al rapoartelor asupra siguranței și al planurilor de urgență interne;

▼M2

- (b) se prevede o cooperare în ceea ce privește informarea publicului și furnizarea de informații autorității competente pentru pregătirea planurilor de urgență externe.

▼B*Articolul 9***Raportul de securitate**

- (1) Statele membre îi solicită operatorului să realizeze un raport de securitate în scopul de:
- (a) a demonstra că au fost puse în aplicare o politică de prevenire a accidentelor majore, precum și un sistem de management al siguranței pentru aplicarea acesteia, în conformitate cu informațiile menționate în anexa III;
- (b) a demonstra că au fost identificate pericolele de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a preveni astfel de accidente și pentru prevenirea și limitarea consecințelor asupra omului și a mediului;
- (c) a demonstra că au fost incorporate măsuri adecvate de securitate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, suprafețe de depozitare, echipament și infrastructură legate de exploatarea instalației, care prezintă riscuri de accidente majore în interiorul unității;
- (d) a demonstra că planurile interne pentru situații de urgență au fost elaborate și a furniza informații care să permită elaborarea planurilor externe pentru situații de urgență în scopul asigurării măsurilor necesare în cazul producerii unui accident major;
- (e) a furniza suficiente informații autorităților competente pentru a permite luarea de decizii în termenele de demarare a noilor activități în jurul entităților existente.

▼ M2

(2) Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile enumerate în anexa II. Acesta indică denumirea organismelor competente care au participat la întocmirea raportului. De asemenea, conține inventarul actualizat al substanțelor periculoase prezente în unitate.

▼ B

Rapoartele de securitate sau părți ale acestor rapoarte, sau orice alte rapoarte echivalente realizate ca urmare a unor cerințe legislative, pot fi alcătuite sub forma unui raport unic de securitate în temeiul prezentului articol, dacă un astfel de format elimină duplicarea inutilă a informațiilor, precum și repetarea aceleiași activități de către operator sau de către autoritatea competentă, cu condiția ca toate cerințele prezentului articol să fie îndeplinite.

(3) Raportul de securitate, prevăzut la alineatul (1), este transmis autorității competente în următoarele termene:

- pentru noile entități, într-un interval rezonabil de timp înainte de începerea construcției sau a exploatării;
- pentru entitățile existente care anterior nu au intrat sub incidența Directivei 82/501/CEE, în termen de trei ani de la data prevăzută la articolul 24 alineatul (1);
- pentru alte entități, în termen de doi ani de la data prevăzută la articolul 24 alineatul (1);

▼ M2

— pentru unitățile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, fără întârziere, dar, în orice caz, în termen de un an de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform articolului 2 alineatul (1) primul paragraf;

▼ B

— în cazul reviziilor periodice prevăzute la alineatul (5), fără întârziere.

(4) Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea sau în cazurile menționate la alineatul (3) ► **M2** liniuțele a doua, a treia, a patra și a cincea ◀, într-un interval rezonabil de la primirea raportului, autoritatea competentă:

- comunică operatorului concluziile analizei efectuate asupra raportului de securitate, după solicitarea unor informații suplimentare, dacă este necesar sau
- interzice punerea în funcțiune sau continuarea funcționării entității respective, în conformitate cu competențele și procedurile prevăzute la articolul 17.

(5) Raportul de securitate va fi revizuit periodic și va fi actualizat dacă este cazul:

- cel puțin o dată la cinci ani;
- în orice alt moment, la inițiativa operatorului sau la cererea autorității competente, unde acest lucru este justificat de fapte noi sau pentru a se lua în considerare noile cunoștințe tehnice în domeniul siguranței, care decurg de exemplu din analiza accidentelor sau, în măsura posibilului, a accidentelor la limită, precum și pentru a se lua în considerare progresul cunoștințelor privind evaluarea riscurilor.

▼ B

- (6) (a) În cazurile în care i se demonstrează autorității competente că anumite substanțe prezente în cadrul entității sau în orice parte a acesteia se află într-o stare în care nu pot genera pericole de accidente majore, statele membre pot, conform criteriilor prevăzute la litera (b), să limiteze informațiile solicitate în rapoartele de securitate asupra acelor aspecte care au relevanță pentru prevenirea pericolelor de accidente majore reziduale și pentru limitarea consecințelor acestora pentru om și mediu.

▼ M3

- (b) Comisia stabilește criterii armonizate pentru deciziile autorităților competente, conform cărora starea unei entități nu poate genera un pericol de accident major, în sensul literei (a). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3).

▼ B

- (c) Statele membre se asigură că autoritatea competentă comunică Comisiei o listă a entităților vizate, cu motivația aferentă. Comisia înaintează anual această listă comitetului prevăzut la articolul 22.

▼ M2

- (d) Comisia este invitată să reexamineze, până la 31 decembrie 2006 cel târziu, în strânsă cooperare cu statele membre, liniile directoare existente pentru întocmirea rapoartelor de securitate.

▼ B*Articolul 10***Modificarea unei instalații, a unei entități sau a unei suprafețe de depozitare**

În cazul în care are loc modificarea unei instalații, a unei entități, a unei suprafețe de depozitare, a unui proces, a naturii sau a cantității de substanțe periculoase, care ar putea avea repercusiuni semnificative asupra pericolului de accidente majore, statele membre urmăresc ca operatorul:

- să analizeze și, unde este necesar, să revizuiască politica de prevenire a accidentelor majore, precum și sistemele de management și procedurile menționate la articolele 7 și 9;
- să analizeze și, unde este necesar, să revizuiască raportul de securitate și să informeze autoritățile competente menționate la articolul 16 cu privire la detaliile unei astfel de revizuiți înainte de a efectua orice modificare.

*Articolul 11***Planurile de urgență**

(1) Statele membre garantează că, pentru toate entitățile cărora li se aplică dispozițiile articolului 9:

- (a) operatorul elaborează un plan de urgență intern care să conțină măsurile care vor fi luate în interiorul entității:

— pentru entitățile noi, înainte de începerea funcționării;

▼ B

- pentru entitățile existente nereglementate anterior de Directiva 82/501/CEE, în termen de trei ani de la data stabilită la articolul 24 alineatul (1);
- pentru alte entități, în termen de doi ani de la data stabilită la articolul 24 alineatul (1);

▼ M2

- pentru unitățile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, fără întârziere, dar, în orice caz, în termen de un an de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform articolului 2 alineatul (1) primul paragraf.

▼ B

- (b) pentru a le da posibilitatea autorităților competente să elaboreze planuri de urgență externe, operatorul pune la dispoziție informațiile necesare în următoarele termene:
- pentru entitățile noi, înainte de începerea funcționării;
 - pentru entitățile existente nereglementate anterior de Directiva 82/501/CEE, în termen de trei ani de la data stabilită la articolul 24 alineatul (1);
 - pentru alte entități, în termen de doi ani de la data stabilită la articolul 24 alineatul (1);

▼ M2

- pentru unitățile care intră ulterior sub incidența prezentei directive, fără întârziere, dar, în orice caz, în termen de un an de la data la care prezenta directivă se aplică unității în cauză, conform articolului 2 alineatul (1) primul paragraf.

▼ B

- (c) autoritățile desemnate în acest scop de către statul membru elaborează un plan de urgență extern care să conțină măsurile ce trebuie luate în exteriorul entității.

(2) Planurile de urgență trebuie stabilite avându-se în vedere următoarele obiective:

- limitarea și controlul incidentelor astfel încât să se minimalizeze efectele și să se limiteze efectele nocive asupra omului, mediului și proprietății;
- punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru protecția omului și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore;
- comunicarea informațiilor necesare către populație și către serviciile sau autoritățile vizate din zona respectivă;
- asigurarea refacerii și a curățirii mediului în urma unui accident major.

Planurile de urgență vor cuprinde informațiile prevăzute în anexa IV.

▼ M2

- (3) Fără a aduce atingere obligațiilor care le revin autorităților competente, statele membre se asigură că planurile de urgență interne prevăzute în prezenta directivă sunt elaborate prin consultare cu personalul care lucrează în unitate, inclusiv personalul subcontractat pe termen lung, și că publicul este consultat la elaborarea și actualizarea planurilor de urgență externe.

▼B

(4) Statele membre se asigură că planurile de urgență interne și externe sunt evaluate, testate și, unde este necesar, revizuite și actualizate de către operatori și de către autoritățile desemnate la intervale corespunzătoare de cel mult trei ani. Evaluarea are în vedere modificările care au avut loc în cadrul entităților respective sau în cadrul serviciilor de urgență respective, noile cunoștințe tehnice, precum și cunoștințele privind modul de reacție la accidente majore.

▼M2

(4a) În ceea ce privește planurile de urgență externe, statele membre trebuie să ia în considerare necesitatea de a promova o cooperare sporită în ceea ce privește asistența acordată în domeniul protecției civile în caz de catastrofe majore.

▼B

(5) Statele membre se asigură că planurile de urgență sunt puse în aplicare fără întârziere de către operator și, dacă este necesar, de către autoritatea desemnată în acest scop:

— atunci când se produce un accident major sau

— atunci când se produce un eveniment necontrolat care, prin natura sa, are potențialul de a duce la un accident major.

(6) Autoritatea competentă poate decide, pe bază de argumente, în temeiul informațiilor cuprinse în raportul de securitate, ca cerința referitoare la elaborarea unui plan de urgență extern prevăzută la alineatul (1) să nu se aplice.

*Articolul 12***Planificarea urbană**

(1) Statele membre asigură luarea în considerare a obiectivelor de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora în cadrul politicilor lor funciare și a altor politici relevante. Statele membre urmăresc îndeplinirea acestor obiective prin controale asupra:

(a) amplasării noilor instalații;

(b) modificărilor aduse entităților existente care intră sub incidența articolului 10;

(c) noilor dezvoltări, cum ar fi legături de transport, locații frecventate de public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea entităților existente, unde amplasarea și dezvoltările sunt de așa natură încât măresc riscul sau agravează consecințele unui accident major.

▼M2

Statele membre se asigură că politicile lor de utilizare a solurilor și/sau alte politici relevante, precum și procedurile de aplicare a politicilor în cauză iau în considerare necesitatea pe termen lung de a menține distanțe adecvate între, pe de o parte, unitățile care intră sub incidența prezentei directive și, pe de altă parte, zonele rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, căile de transport importante, în măsura în care este posibil, zonele de recreere și zonele de interes natural specific sau având un caracter extrem de sensibil și, în cazul unităților existente, necesitatea unor măsuri tehnice suplimentare în conformitate cu articolul 5, pentru a nu crește riscurile pentru populație.

▼ M2

(1a) Comisia este invitată să elaboreze, până la 31 decembrie 2006 cel târziu și în strânsă cooperare cu statele membre, orientări care să definească o bază de date tehnică incluzând datele privind riscurile și scenariile de accidente, destinată să permită evaluarea compatibilității între unitățile care intră sub incidența prezentei directive și zonele descrise la alineatul (1). Definierea acestei baze de date ia în considerare, în măsura posibilului, evaluările efectuate de autoritățile competente, informațiile obținute de la operatori și orice alte informații relevante, precum avantajele socio-economice ale dezvoltării și efectele atenuante ale planurilor de urgență.

▼ B

(2) Statele membre se asigură că toate autoritățile competente și autoritățile de planificare care au responsabilitatea de a lua decizii în acest sector stabilesc proceduri corespunzătoare de consultare pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor stabilite pe baza alineatului (1). Procedurile sunt astfel elaborate încât să garanteze că, la luarea deciziilor, poate fi oferită consiliere tehnică asupra riscurilor ce decurg din entitatea respectivă, fie de la caz la caz, fie în general.

*Articolul 13***Informații asupra măsurilor de securitate****▼ M2**

(1) Statele membre se asigură că informațiile privind măsurile de securitate care urmează să fie luate și conduita obligatorie în caz de accident sunt furnizate din oficiu, periodic și în forma cea mai adecvată, tuturor persoanelor și unităților care deservește publicul (precum școli și spitale) și care ar putea fi afectate de un accident major produs într-o unitate care intră sub incidența articolului 9.

▼ B

Informațiile vor fi evaluate la intervale de trei ani și, unde este necesar, repetate și actualizate, cel puțin în cazurile în care are loc o modificare în sensul articolului 10. De asemenea, aceste informații vor fi permanente la dispoziția publicului. Intervalul maxim la care informațiile sunt repetate pentru public nu poate depăși în nici un caz cinci ani.

Astfel de informații cuprind cel puțin informațiile prevăzute în anexa V.

(2) Având în vedere posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontaliere la o entitate menționată la articolul 9, statul membru respectiv trebuie să ofere informații suficiente statelor membre care ar putea fi afectate, astfel încât statul membru afectat să poată aplica dispozițiile relevante ale articolelor 11, 12 și ale prezentului articol, unde este cazul.

(3) În cazurile în care statul membru vizat consideră că o entitate aflată în apropierea teritoriului unui alt stat membru nu poate genera un pericol de accident major în afara frontierelor sale în contextul articolului 11 alineatul (6) și că, de aceea, nu trebuie să elaboreze un plan de urgență extern așa cum se prevede la articolul 11 alineatul (1), informează celălalt stat membru în această privință.

▼ B

(4) Statele membre se asigură că raportul de securitate este pus la dispoziția publicului. Operatorul poate solicita autorității competente să nu facă publice anumite părți din raport, din motive de confidențialitate industrială, comercială sau personală, de securitate publică sau de apărare națională. În astfel de cazuri, cu aprobarea autorității competente, operatorul furnizează autorității și pune la dispoziția publicului un raport modificat din care sunt excluse acele aspecte.

(5) Statele membre se asigură că publicul poate să formuleze o opinie în următoarele cazuri:

- proiectarea unor noi entități menționate la articolul 9;
- modificări aduse entităților existente care intră sub incidența articolului 10, dacă aceste modificări trebuie să se conformeze obligațiilor prevăzute în această directivă în ceea ce privește planificarea;
- extinderea anumitor entități existente.

▼ M2

(6) În cazul unităților care intră sub incidența articolului 9, statele membre se asigură că inventarul substanțelor periculoase prevăzut la articolul 9 alineatul (2) este pus la dispoziția publicului, sub rezerva dispozițiilor alineatului (4) din prezentul articol și ale articolului 20.

▼ B*Articolul 14***Informații care trebuie furnizate de către operator în urma producerii unui accident major**

(1) Statele membre se asigură că, de îndată ce este posibil după producerea unui accident major, operatorului i se solicită următoarele, prin mijloacele cele mai adecvate:

- (a) să informeze autoritățile competente;
 - (b) să le ofere acestora următoarele informații imediat ce acestea devin disponibile:
 - circumstanțele accidentului;
 - substanțele periculoase implicate;
 - datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra omului și a mediului;
 - măsurile de urgență luate;
 - (c) să informeze autoritățile competente cu privire la acțiunile pe care le-a întreprins sau intenționează să le întreprindă:
 - pentru a atenua efectele pe termen mediu și lung ale accidentului;
 - pentru a preveni repetarea unui astfel de accident;
 - (d) să actualizeze informațiile oferite dacă cercetările ulterioare dezvăluie date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile trase.
- (2) Statele membre solicită autorității competente:
- (a) să se asigure că sunt luate toate măsurile necesare urgente, pe termen mediu sau lung;

▼ B

- (b) să colecteze, prin inspecție, investigație sau orice alte mijloace adecvate, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale unui accident major;
- (c) să întreprindă acțiunile adecvate pentru a se asigura că operatorul ia toate măsurile necesare de remediere și
- (d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare.

*Articolul 15***Informațiile pe care statul membru trebuie să le furnizeze Comisiei**

(1) În vederea prevenirii și soluționării accidentelor majore, statele membre trebuie să informeze Comisia cât mai curând posibil cu privire la accidentele majore care îndeplinesc criteriile stabilite în anexa VI, care s-au produs pe teritoriile lor respective. Statele membre comunică Comisiei următoarele detalii:

- (a) statul membru, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea raportului;
- (b) data, momentul și locul accidentului major, inclusiv denumirea completă a operatorului și adresa societății implicate;
- (c) o descriere succintă a circumstanțelor accidentului, inclusiv substanțele periculoase implicate, precum și efectele imediate asupra omului și a mediului;
- (d) o descriere succintă a măsurilor de urgență luate și a precauțiilor imediate necesare pentru a preveni repetarea accidentului.

▼ M3

(2) De îndată ce au fost colectate informațiile prevăzute la articolul 14, statele membre informează Comisia cu privire la rezultatul analizei acestora și la recomandări, utilizând un formular de raport stabilit și revizuit prin intermediul procedurii de reglementare cu control menționate la articolul 22 alineatul (2).

Comunicarea acestor informații de către statele membre poate fi amânată numai pentru a se permite încheierea procedurilor legale atunci când o astfel de comunicare poate afecta procedurile respective.

▼ B

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la denumirea și adresa oricărui organism care ar putea deține informații relevante asupra accidentelor majore și care ar putea să consilieze autoritățile competente din alte state membre cu responsabilități în cazul producerii unui astfel de accident.

*Articolul 16***Autoritatea competentă**

Fără a se aduce atingere responsabilităților operatorului, statele membre instituie sau desemnează autoritatea sau autoritățile competente care au responsabilitatea de a îndeplini sarcinile stabilite de prezenta directivă și, dacă este necesar, organismele care să asiste autoritatea sau autoritățile competente la nivel tehnic.

Articolul 17

Interzicerea utilizării

(1) Statele membre interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărei entități, instalații sau suprafeți de depozitare, sau a oricărei părți din acestea dacă măsurile luate de către operator pentru prevenirea sau soluționarea accidentelor majore prezintă deficiențe majore.

Statele membre pot interzice utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărei entități, instalații sau suprafețe de depozitare, sau a oricărei părți din acestea dacă operatorul nu a înaintat, până la un anumit termen, notificarea, rapoartele sau alte informații solicitate în baza prezentei directive.

(2) Statele membre se asigură că operatorii pot înainta un recurs împotriva unui ordin de interdicție emis de către o autoritate competentă în temeiul alineatului (1), recurs adresat către un organism corespunzător desemnat prin legislația și reglementările naționale.

Articolul 18

Inspecții

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente organizează un sistem de inspecții sau de alte măsuri de control adecvate pentru tipul de entitate vizat. Aceste inspecții sau măsuri de control nu depind de primirea raportului de securitate sau a oricărui alt tip de raport înaintat. Astfel de inspecții sau de măsuri de control sunt suficiente pentru examinarea planificată și sistematică a sistemelor utilizate în cadrul entității, fie ele de natură tehnică, organizațională sau managerială, astfel încât să se asigure în special următoarele:

- că operatorul poate demonstra că a luat măsurile adecvate în privința diverselor activități implicate în cadrul entității, pentru a preveni accidentele majore;
- că operatorul poate demonstra că a asigurat mijloacele corespunzătoare pentru limitarea consecințelor accidentelor majore în cadrul entității și în afara acesteia;
- că datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate, sau în orice alt raport înaintat, reflectă adecvat condițiile entității;
- că informațiile au fost puse la dispoziția publicului conform articolului 13 alineatul (1).

(2) Sistemul de inspecții prevăzut la alineatul (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- (a) trebuie să existe un program de inspecții pentru fiecare entitate. Dacă autoritatea competentă nu a stabilit un program de inspecții pe baza unei evaluări sistematice a pericolelor de accidente majore din entitatea vizată, programul trebuie să prevadă cel puțin o inspecție de teren efectuată de către autoritatea competentă la intervale de douăsprezece luni pentru fiecare entitate menționată la articolul 9;
- (b) în urma fiecărei inspecții, autoritatea competentă elaborează un raport;
- (c) unde este necesar, fiecare inspecție realizată de către autoritatea competentă este monitorizată coordonat cu managementul entității la un interval rezonabil de la data inspecției.

▼B

(3) Autoritatea competentă îi poate solicita operatorului să furnizeze informații suplimentare necesare pentru ca autoritatea să poată evalua complet eventualitatea unui accident major sau determina posibilitatea unei probabilități mai mari sau a agravării accidentelor majore, pentru a permite pregătirea unui plan de urgență extern și să ia în considerare substanțele care, datorită caracteristicilor lor fizice, a condițiilor speciale și a amplasării, necesită o atenție suplimentară.

*Articolul 19***Sistemul și schimburile de informații**

(1) Statele membre și Comisia efectuează un schimb de informații cu privire la experiența acumulată în domeniul prevenirii accidentelor majore și al limitării consecințelor acestora. Aceste informații vizează în special buna funcționare a măsurilor prevăzute în prezenta directivă.

▼M2

(1a) Pentru unitățile care intră sub incidența prezentei directive, statele membre furnizează Comisiei cel puțin următoarele informații:

- (a) numele și denumirea comercială a operatorului și adresa completă a unității în cauză și
- (b) activitatea sau activitățile desfășurate de unitate.

Comisia creează și actualizează o bază de date conținând informațiile furnizate de statele membre. Accesul la baza de date este rezervat persoanelor autorizate de Comisie sau autorităților competente ale statelor membre.

▼B

(2) Comisia instituie și păstrează la dispoziția statelor membre un registru și un sistem de informații care conțin în special detalii legate de accidentele majore survenite pe teritoriile respective ale statelor membre, în următoarele scopuri:

- (a) difuzarea rapidă a informațiilor oferite de către statele membre în temeiul articolului 15 alineatul (1) către toate autoritățile competente;
- (b) distribuirea către autoritățile competente a unei analize asupra cauzelor accidentelor majore, precum și a experienței acumulate în urma acestora;
- (c) furnizarea de informații asupra măsurilor preventive pentru autoritățile competente;
- (d) asigurarea de informații asupra organizațiilor care pot oferi consiliere sau informații relevante asupra survenirii, prevenirii și soluționării accidentelor majore.

Registru și sistemul de informații cuprind cel puțin:

- (a) informațiile furnizate de către statele membre conform articolului 15 alineatul (1);
- (b) o analiză a cauzelor accidentului;
- (c) experiența acumulată în urma accidentului;
- (d) măsurile preventive necesare pentru a împiedica repetarea accidentului.

▼ B

(3) Fără a se aduce atingere articolului 20, accesul la registru și la sistemul de informații este acordat serviciilor guvernamentale ale statelor membre, organizațiilor industriale și comerciale, sindicatelor, organizațiilor neguvernamentale din domeniul protecției mediului, precum și altor organizații internaționale și de cercetare din domeniu.

(4) Statele membre înaintează Comisiei un raport pe trei ani în conformitate cu procedura stabilită prin Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind punerea în aplicare a unor directive de mediu ⁽¹⁾ pentru entitățile menționate la articolele 6 și 9. Comisia publică un rezumat al acestor informații la intervale de trei ani.

*Articolul 20***Confidențialitatea**

(1) În scopul asigurării transparenței, statele membre garantează că autoritățile competente au obligația de a pune informațiile primite în baza acestei directive la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru.

Acolo unde prevederile legislației naționale indică astfel, informațiile obținute de către autoritățile competente sau de către Comisie pot rămâne confidențiale dacă sunt implicate următoarele:

- confidențialitatea asupra deliberărilor autorităților competente și ale Comisiei;
- confidențialitatea relațiilor internaționale și a apărării naționale;
- siguranța publică;
- confidențialitatea procedurilor preliminare de investigație sau a procedurilor legale în vigoare;
- secretele comerciale și industriale, inclusiv proprietatea intelectuală;
- datele și/sau dosarele personale;
- datele furnizate de o terță parte dacă acea parte solicită ca acestea să rămână confidențiale.

(2) Prezenta directivă nu împiedică încheierea unor acorduri între statele membre și terțe părți cu privire la schimbul de informații de care dispun pe plan intern.

▼ M3*Articolul 21***Mandatul comitetului**

(1) Comisia adaptează la progresul tehnic criteriile menționate la articolul 9 alineatul (6) litera (b) și anexele II-VI.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (3).

(2) Măsura de elaborare a formularului de raport menționat la articolul 15 alineatul (2) se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 22 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

▼M3*Articolul 22***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un comitet.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.
- (3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼B*Articolul 23***Abrogarea Directivei 82/501/CEE**

- (1) Directiva 82/501/CEE se abrogă în termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (2) Notificările, planurile de urgență și informațiile destinate publicului sau elaborate în baza Directivei 82/501/CEE rămân în vigoare până când sunt înlocuite conform prevederilor corespunzătoare din prezenta directivă.

*Articolul 24***Punerea în aplicare**

- (1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive în termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia în acest sens.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 25***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în termen de 20 de zile de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 26

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B**Lista anexelor**

- Anexa I* — Aplicarea directivei
- Anexa II* — Minimum de date și informații ce trebuie cuprinse în raportul de securitate prevăzut la articolul 9
- Anexa III* — Principiile menționate la articolul 7 și informațiile menționate la articolul 9 privind sistemul de management și organizarea entității în vederea prevenirii accidentelor majore
- Anexa IV* — Date și informații ce trebuie incluse în planurile de urgență precizate la articolul 11
- Anexa V* — Informații ce trebuie comunicate publicului, conform prevederilor articolului 13 alineatul (1)
- Anexa VI* — Criterii de notificare a unui accident către Comisie, conform prevederilor articolului 15 alineatul (1)

▼ B

ANEXA I

APLICAREA DIRECTIVEI

INTRODUCERE

- (1) Prezenta anexă este aplicabilă în cazul prezenței substanțelor periculoase în cadrul oricărei entități, în sensul articolului 3 din prezenta directivă, și determină punerea în aplicare a articolelor relevante din prezenta directivă.
- (2) Amestecurile și preparatele trebuie tratate în același mod ca substanțele pure, cu condiția să se mențină în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor prin directivele relevante menționate în partea 2, nota 1, sau conform ultimei lor adaptări la progresul tehnic, dacă nu se specifică un anumit procent din compoziția lor sau o altă indicație.
- (3) Cantitățile-limită stabilite mai jos se referă la fiecare entitate în parte.
- (4) Cantitățile care trebuie luate în considerare pentru punerea în aplicare a articolelor relevante sunt cantitățile maxime prezente sau care ar putea exista la un moment dat. Substanțele periculoase care se găsesc în cadrul unei entități în cantități egale cu sau mai mici de 2 % din cantitatea-limită nu sunt luate în considerare la calcularea cantității totale existente dacă localizarea lor în cadrul entității este de așa natură încât ele nu pot iniția un accident major în altă zonă a entității.
- (5) Regulile incluse în partea 2, nota 4, care reglementează adăugarea de substanțe periculoase sau de categorii de substanțe periculoase, sunt aplicabile unde este cazul.

▼ M2

- (6) În sensul prezentei directive, „gaz” reprezintă orice substanță care are o presiune absolută a vaporilor egală sau mai mare de 101,3 kPa la o temperatură de 20 °C.
- (7) În sensul prezentei directive, „lichid” reprezintă orice substanță care nu este definită ca fiind un gaz și care nu se află în stare solidă la o temperatură de 20 °C și la o presiune standard de 101,3 kPa.

▼ B

PARTEA 1

Denumirea substanțelor

Dacă o substanță sau unele grupuri de substanțe listate în partea 1 se regăsește (regăsesc) în partea 2, trebuie utilizate cantitățile-limită listate în partea 1.

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase	Cantitate relevantă (în tone) pentru aplicarea	
	articolelor 6 și 7	articolului 9
▼ M2 Nitrat de amoniu (vezi nota 1)	5 000	10 000
Nitrat de amoniu (vezi nota 2)	1 250	5 000
Nitrat de amoniu (vezi nota 3)	350	2 500
Nitrat de amoniu (vezi nota 4)	10	50
Nitrat de potasiu (vezi nota 5)	5 000	10 000
Nitrat de potasiu (vezi nota 6)	1 250	5 000
▼ B Pentaoxid de arsen, acid arsenic (V) și/sau săruri de arsen	1	2

▼ B

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase	Cantitate relevantă (în tone) pentru aplicarea	
	articolelor 6 și 7	articolului 9
Trioxid de arsen, acid arsenic(III) și/sau săruri de arsen		0,1
Brom	20	100
Clor	10	25
Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă (monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel, disulfură de nichel, trioxid de nichel)		1
Etilenamină	10	20
Fluor	10	20
Formaldehidă (concentrație ≥ 90 %)	5	50
Hidrogen	5	50
Acid clorhidric (gaz lichefiat)	25	250
Alchili de plumb	5	50
Gaze lichefiate extrem de inflamabile (inclusiv GPL) și gaz natural	50	200
Acetilenă	5	50
Oxid de etilenă	5	50
Oxid de propilenă	5	50
Metanol	500	5 000
4,4-Metilenbis (2-cloranilină) și/sau săruri, sub formă de pudră		0,01
Metilizocianat		0,15
Oxigen	200	2 000
Toluen di-izocianat	10	100
Diclorură de carbon (fosgen)	0,3	0,75
Arsină	0,2	1
Fosfină	0,2	1
Diclorură de sulf	1	1
Trioxid de sulf	15	75
Policlordibenzofurani și policlordibenzodioxine (inclusiv TCDD), calculate în echivalenți TCDD		0,001
Următoarele SUBSTANȚE CANCERIGENE la concentrații mai mari de 5 % din greutate: 4-aminobifenil și/sau sărurile sale, benzotriclorură, benzidină și/sau sărurile sale, oxid de bis-(clormetil), eter de clormetil și de metil, 1,2-dibrometan, sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorură de dimetilcarbomoil, 1,2-dibrom-3-clorpropan, 1,2-dimetilhidrazină, dimetilnitrosamină, triamidă hexametilfosforică, hidrazină, 2-naftilamină și/sau sărurile sale, 4-nitrodifenil și 1,3 propan-sultonă	0,5	2

▼ M2

▼ **B**

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase	Cantitate relevantă (în tone) pentru aplicarea	
	articolelor 6 și 7	articolului 9
▼ M2 Produse derivate din petrol: (a) benzine și păcure; (b) keroseni (inclusiv carburanți pentru avioane); (c) combustibili gazoși (inclusiv motorină, combustibil gazos pentru încălzirea locuințelor și amestecurile de combustibili gazoși); ► M4 (d) păcură ◀	2 500	25 000

▼ **B**

NOTE

▼ **M2**

1. Nitrat de amoniu (5 000/10 000): îngrășămintă care pot suferi o descompunere auto-întreținută

Se aplică îngrășămintelor compuse pe bază de nitrat de amoniu (îngrășămintă compuse care conțin nitrat de amoniu cu fosfat și/sau potasă), în care conținutul de azot datorat nitrului de amoniu este:

- cuprins între 15,75 % ⁽¹⁾ și 24,5 % ⁽²⁾ din greutate și care fie conțin cel mult 0,4 % materii combustibile/organice în total, fie îndeplinesc cerințele din anexa II la Directiva 80/876/CEE;
- de 15,75 % ⁽³⁾ din greutate sau mai puțin, fără limitarea conținutului de materii combustibile

și care pot suferi o descompunere auto-întreținută în conformitate cu testul în jgheab definit de ONU (vezi Recomandările Organizației Națiunilor Unite privind transportul mărfurilor periculoase:

„Manual of Tests and Criteria”, partea III, subsecțiunea 38.2).

2. Nitrat de amoniu (1 250/5 000): pentru îngrășămintă

Se aplică îngrășămintelor simple pe bază de nitrat de amoniu și îngrășămintelor compuse pe bază de nitrat de amoniu în care conținutul de azot datorat nitrului de amoniu este:

- mai mare de 24,5 % din greutate, cu excepția amestecurilor de nitrat de amoniu cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu puritate de cel puțin 90 %;
- mai mare de 15,75 % din greutate pentru amestecurile de nitrat de amoniu și sulfat de amoniu;
- mai mare de 28 % ⁽⁴⁾ din greutate pentru amestecurile de nitrat de amoniu cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu puritate de cel puțin 90 %

și care îndeplinesc condițiile din anexa II la Directiva 80/876/CEE.

⁽¹⁾ Un conținut de azot de 15,75 % din greutate datorat nitrului de amoniu corespunde unui procent de 45 % nitrat de amoniu.

⁽²⁾ Un conținut de azot de 24,5 % din greutate datorat nitrului de amoniu corespunde unui procent de 70 % nitrat de amoniu.

⁽³⁾ Un conținut de azot de 15,75 % din greutate datorat nitrului de amoniu corespunde unui procent de 45 % nitrat de amoniu.

⁽⁴⁾ Un conținut de azot de 28 % din greutate datorat nitrului de amoniu corespunde unui procent de 80 % nitrat de amoniu.

▼ M2

3. Nitrat de amoniu (350/2 500): calitate tehnică

Se aplică:

- nitrului de amoniu și preparatelor pe bază de nitrat de amoniu în care conținutul de azot datorat nitrului de amoniu este:
- cuprins între 24,5 % și 28 % din greutate și care conțin cel mult 0,4 % substanțe combustibile;
- mai mare de 28 % din greutate și care conțin cel mult 0,2 % substanțe combustibile;
- soluțiilor apoase de nitrat de amoniu în care concentrația de nitrat de amoniu este mai mare de 80 % din greutate.

4. Nitrat de amoniu (10/50): materii „off-specs” (neconforme cu specificațiile) și îngrășăminte care nu îndeplinesc testul de detonare

Se aplică:

- materiilor eliminate în procesul de fabricație și nitrului de amoniu și preparatelor pe bază de nitrat de amoniu, îngrășămintelor simple pe bază de nitrat de amoniu și îngrășămintelor compuse pe bază de nitrat de amoniu menționate în notele 2 și 3 care sunt înapoiate sau au fost înapoiate de utilizatorul final unui fabricant, unei instalații de depozitare temporară sau de reprelucrare pentru refabricare, reciclare sau tratare în scopul utilizării în siguranță, deoarece nu mai îndeplinesc cerințele din notele 2 și 3;
- îngrășămintelor prevăzute în nota 1, prima liniuță, și în nota 2, care nu îndeplinesc condițiile din anexa II la Directiva 80/876/CEE.

5. Nitrat de potasiu (5 000/10 000): îngrășăminte compuse pe bază de nitrat de potasiu constituite din nitrat de potasiu sub formă de granule sau microgranule.

6. Nitrat de potasiu (1 250/5 000): îngrășăminte compuse pe bază de nitrat de potasiu constituite din nitrat de potasiu sub formă cristalină.

▼ B**► M2** 7. ◀ Policlorodibenzofurani și policlorodibenzodioxine

Cantitățile de policlorodibenzofurani și de policlorodibenzodioxine se calculează folosind următorii factori:

Factori toxici echivalenți la nivel internațional (ITEF) pentru congenericii vizați (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	} 0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	} 0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
	2,3,4,6,7,8-HxCDF		
1,2,3,4,6,7, 8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	} 0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

▼B

PARTEA 2

Categoriile de substanțe și preparate nespecificate în mod clar în partea 1

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Categoriile de substanțe periculoase	Cantitate limitată (în tone) de substanțe periculoase, stabilită la articolul 3 alineatul (4), pentru aplicarea	
	articolelor 6 și 7	articolului 9
1. FOARTE TOXICE	5	20
2. TOXICE	50	200
3. OXIDANTE	50	200
▼M2		
4. EXPLOZIBILI (vezi nota 2) în cazul în care substanța, preparatul sau obiectul se încadrează la diviziunea 1.4 din acordul ADR (ONU)	50	200
5. EXPLOZIBILI (vezi nota 2) în cazul în care substanța, preparatul sau obiectul se încadrează la diviziunile 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6 din acordul ADR/ONU sau în frazele de risc R2 sau R3	10	50
▼B		
6. INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 3 litera (a)]	5 000	50 000
7a. FOARTE INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 3 litera (b) alineatul (1)]	50	200
7b. Lichide FOARTE INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 3 litera (b) alineatul (2)]	5 000	50 000
8. EXTREM DE INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 3 punctul (c)]	10	50
▼M2		
9. SUBSTANȚE PERICULOASE PENTRU MEDIU în combinație cu următoarele fraze de risc		
(i) R50: „Foarte toxic pentru organismele acvatice” (inclusiv R50/53)	100	200
(ii) R51/53: „Toxic pentru organismele acvatice; poate cauza efecte negative pe termen lung pentru mediul acvatic”	200	500
▼B		
10. ORICE ALTĂ CLASIFICARE care nu se încadrează mai sus, în combinație cu expresiile care denotă riscul:		
(i) R14: „Reacționează violent cu apa” (inclusiv R14/15)	100	500
(ii) R29: „În contact cu apa eliberează gaze toxice”	50	200

▼B*NOTE***▼M2**

1. Substanțele și preparatele se clasifică în conformitate cu următoarele directive și adaptarea lor actuală la progresul tehnic:

Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase ⁽¹⁾.

Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind armonizarea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative ale statelor membre cu privire la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase ⁽²⁾.

În cazul substanțelor și preparatelor care nu sunt clasificate ca periculoase în conformitate cu nici una din directivele menționate anterior, de exemplu deșeuri, dar care, cu toate acestea, sunt prezente sau pot fi prezente într-o unitate și care au sau pot avea, în condițiile din unitate, proprietăți echivalente în ceea ce privește potențialul generării unor accidente majore, sunt urmate procedurile de clasificare provizorie în conformitate cu articolul relevant din directiva respectivă.

În cazul substanțelor sau preparatelor cu proprietăți care pot genera mai multe clasificări, se aplică, în sensul prezentei directive, cantitățile prag cele mai mici. Cu toate acestea, în sensul aplicării regulii de adunare de la nota 4, cantitatea prag utilizată este întotdeauna cea corespunzătoare clasificării respective.

În sensul prezentei directive, Comisia întocmește și actualizează o listă cu substanțele care au fost clasificate în categoriile menționate anterior printr-o decizie armonizată în conformitate cu Directiva 67/548/CEE.

2. „Explozibil” înseamnă:

- o substanță sau un preparat care creează un risc de explozie prin șoc, frecare, foc sau alte surse de aprindere (frază de risc R2);
- o substanță sau un preparat care creează riscuri ridicate de explozie prin șoc, frecare, foc sau alte surse de aprindere (frază de risc R3) sau
- o substanță, un preparat sau un obiect incluse în clasa 1 din Acordul european privind transportul rutier al mărfurilor periculoase (ADR), încheiat la 30 septembrie 1957, modificat și transpus de Directiva 94/55/CE a Consiliului din 21 noiembrie 1994 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul rutier de mărfuri periculoase ⁽³⁾.

Această definiție include substanțele pirotehnice, care sunt definite, în sensul prezentei directive, ca substanțe (sau amestecuri de substanțe) destinate să producă un efect caloric, luminos, sonor, gazos sau fumigen sau o combinație de astfel de efecte prin reacții chimice exotermice auto-întreținute. În cazul în care o substanță sau un preparat face în același timp obiectul unei clasificări în temeiul acordului ADR și al atribuirii frazei de risc R2 sau R3, clasificarea conform ADR are întâietate față de atribuirea frazelor de risc.

Substanțele și obiectele din clasa 1 sunt clasificate în una dintre diviziunile 1.1 – 1.6 în conformitate cu sistemul de clasificare ADR. Diviziunile în cauză sunt următoarele:

⁽¹⁾ JO 196, 16.8.1967, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

⁽²⁾ JO L 200, 30.7.1999, p. 1. Directivă modificată de Directiva 2001/60/CE a Comisiei (JO L 226, 22.8.2001, p. 5).

⁽³⁾ JO L 319, 12.12.1994, p. 7. Directivă modificată ultima dată de Directiva 2003/28/CE a Comisiei (JO L 90, 8.4.2003, p. 45).

▼ M2

Diviziunea 1.1: „Substanțe și obiecte care implică un risc de explozie în masă (o explozie în masă este o explozie care afectează aproape întreaga încărcătură, practic instantaneu).”

Diviziunea 1.2: „Substanțe și obiecte care implică un risc de proiectare, dar fără un risc de explozie în masă.”

Diviziunea 1.3: „Substanțe și obiecte care implică un risc de incendiu și un risc minor fie de suflu, fie de aruncare, fie ambele, dar fără un risc de explozie în masă:

- (a) a căror ardere provoacă o radiație termică considerabilă sau
- (b) care ard unele după altele, provocând efecte minore de suflu sau de proiectare sau ambele.”

Diviziunea 1.4: „Substanțe și obiecte care prezintă doar un risc ușor în caz de aprindere sau de amorsare în timpul transportului. Efectele se limitează de regulă la ambalaj și nu provoacă în mod normal proiectarea unor fragmente de dimensiuni apreciabile sau la distanțe apreciabile. Un incendiu exterior nu antrenează explozia practic instantanee a aproape întregului conținut al ambalajului.”

Diviziunea 1.5: „Substanțe foarte puțin sensibile implicând un risc de explozie în masă, care sunt atât de puțin sensibile încât există o foarte mică probabilitate de amorsare sau de trecere de la aprindere la detonare în condiții normale de transport. Ca cerință minimă, acestea nu explodează la testul focului exterior.”

Diviziunea 1.6: „Obiecte extrem de puțin sensibile care nu implică un risc de explozie în masă. Aceste obiecte conțin doar substanțe detonante extrem de puțin sensibile și prezintă o probabilitate neglijabilă de amorsare sau de propagare accidentală. Riscul se limitează la explozia unui singur obiect.”

Această definiție include și substanțe sau preparate explozive sau pirotehnice conținute în obiecte. Pentru obiectele care conțin substanțe sau preparate explozive sau pirotehnice, în cazul în care cantitatea de substanță sau de preparat conținută este cunoscută, această cantitate este luată în considerare în sensul prezentei directive. În cazul în care cantitatea nu este cunoscută, întregul obiect este considerat explozibil în sensul prezentei directive.

▼ B

3. „Inflamabil”, „foarte inflamabil” și „extrem de inflamabil” din categoriile 6, 7 și 8 reprezintă:

- (a) lichide inflamabile:

substanțe și preparate care au un punct de aprindere egal sau mai ridicat de 21 °C și egal sau mai scăzut de 55 °C (expresia de risc R 10) și care întrețin arderea;

- (b) lichide foarte inflamabile:

- 1. — substanțe și preparate care se pot încălzi și în cele din urmă aprinde în contact cu aerul la temperatura ambiantă, fără aport de energie (expresia de risc R 17);

▼ M2

- substanțe și preparate care au un punct de aprindere mai mic de 55 °C și care rămân în stare lichidă sub presiune, în cazul în care condiții specifice de procesare, precum presiune sau temperatură înaltă, pot crea riscuri de accidente majore;

▼ B

- 2. substanțe și preparate care au un punct de aprindere mai mic de 21 °C și care nu sunt extrem de inflamabile (expresia de risc R 11, a doua liniuță);

▼ B

(c) gaze și lichide extrem de inflamabile:

1. substanțe și preparate lichide care au un punct de aprindere sub 0 °C și al căror punct de fierbere (sau, în cazul în care au un interval de fierbere, punctul de fierbere inițial) la presiune normală este mai mic sau egal cu 35 °C (expresia de risc R 12, prima liniuță);

▼ M2

2. gaze care sunt inflamabile în contact cu aerul la temperatură și presiune ambiante (faza de risc R12 a doua liniuță), care se află în stare gazoasă sau supercritică și;
 3. substanțe și preparate lichide inflamabile și ușor inflamabile menținute la o temperatură superioară punctului de fierbere.
4. În cazul unei unități în care nu este prezentă nici o substanță sau nici un preparat individual într-o cantitate mai mare sau egală cu cantitățile prag în cauză, se aplică următoarea regulă de adunare pentru a stabili dacă unitatea intră sub incidența cerințelor prezentei directive.

Prezenta directivă se aplică dacă suma obținută prin formula:

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots$ este mai mare sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau 2 din prezenta anexă,

iar Q_{UX} = cantitatea prag relevantă pentru substanța sau categoria x din coloana 3 din partea 1 sau 2.

Prezenta directivă se aplică, cu excepția articolelor 9, 11 și 13, dacă suma obținută prin formula:

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots$ este mai mare sau egală cu 1,

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau 2 din prezenta anexă,

iar Q_{LX} = cantitatea prag relevantă pentru substanța sau categoria x din coloana 2 din partea 1 sau 2.

Această regulă se utilizează pentru evaluarea pericolelor globale asociate toxicității, inflamabilității și ecotoxicității. Prin urmare, ea trebuie aplicată de trei ori, adică:

- (a) pentru însumarea substanțelor și preparatelor enumerate în partea 1 și clasificate ca toxice sau foarte toxice, împreună cu substanțele și preparatele incluse în categoriile 1 sau 2;
- (b) pentru însumarea substanțelor și preparatelor enumerate în partea 1 și clasificate ca oxidante, explozibile, inflamabile, ușor inflamabile sau extrem de inflamabile, împreună cu substanțele și preparatele incluse în categoriile 3, 4, 5, 6, 7a, 7b sau 8;
- (c) pentru însumarea substanțelor și preparatelor enumerate în partea 1 și clasificate ca periculoase pentru mediu [R50 (inclusiv R50/53) sau R51/53], împreună cu substanțele și preparatele incluse în categoriile 9 (i) sau 9 (ii).

Dispozițiile relevante din prezenta directivă se aplică dacă una dintre sumele obținute prin calculele prevăzute la litera (a), (b) sau (c) este mai mare sau egală cu 1.

▼B*ANEXA II***MINIMUL DE DATE ȘI INFORMAȚII CE TREBUIE CUPRINSE ÎN RAPORTUL DE SECURITATE PREVĂZUT LA ARTICOLUL 9****I. Informații asupra sistemului de management și asupra organizării entității în vederea prevenirii accidentelor majore**

Aceste informații trebuie să cuprindă elementele indicate în anexa III.

II. Prezentarea mediului entității

- A. descrierea entității și a mediului acestuia, inclusiv localizarea geografică, condițiile meteorologice, geologice, hidrografice și, dacă este necesar, istoricul acesteia;
- B. identificarea instalațiilor și a altor activități ale entității care ar putea prezenta un pericol de accident major;
- C. descrierea zonelor unde poate avea loc un accident major.

III. Descrierea instalației

- A. descrierea activităților principale și a produselor acelor părți ale entității care au importanță din punctul de vedere a siguranței, a surselor de risc de accident major și a condițiilor în care un astfel de accident major poate surveni, alături de o descriere a măsurilor preventive propuse;
- B. descrierea proceselor, în special a metodelor de operare;
- C. descrierea substanțelor periculoase:
 - 1. inventarul substanțelor periculoase care să cuprindă:
 - identificarea substanțelor periculoase: denumire chimică, număr CAS, denumirea conform nomenclatorului IUPAC,
 - cantitatea maximă din substanțele periculoase care există în unitate sau ar putea exista;
 - 2. caracteristicile fizice, chimice, toxicologice și indicarea pericolelor, atât imediate, cât și pe termen lung, pentru om și mediu;
 - 3. comportamentul fizic și chimic în condiții normale de utilizare și în condiții previzibile de accident.

IV. Identificarea și analiza riscurilor de accidente și a metodelor de prevenire

- A. descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore și probabilitatea producerii acestora sau condițiile în care acestea se produc, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanșarea oricăruia dintre aceste scenarii, fie că aceste cauze sunt interne sau externe pentru instalație;

▼M2

- B. Evaluarea extinderii și gravității consecințelor accidentelor majore identificate, inclusiv hărți, imagini sau, dacă este cazul, descrieri echivalente care prezintă zonele care ar putea fi afectate de astfel de accidente implicând unitatea, sub rezerva dispozițiilor articolului 13 alineatul (4) și ale articolului 20;

▼B

- C. descrierea parametrilor tehnici și a echipamentului utilizat pentru siguranța instalațiilor.

▼B

- V. **Măsuri de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident**
- A. descrierea echipamentului instalat în unitate pentru limitarea consecințelor accidentelor majore;
 - B. organizarea alertării și a intervenției;
 - C. descrierea resurselor interne și externe mobilizate;
 - D. sinteza elementelor descrise la literele A, B și C de mai sus, necesare pentru elaborarea planului de urgență intern, conform articolului 11.

▼ B*ANEXA III***PRINCIPIILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7 ȘI INFORMAȚIILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9 PRIVIND SISTEMUL DE MANAGEMENT ȘI ORGANIZAREA ENTITĂȚII ÎN VEDEREA PREVENIRII ACCIDENTELOR MAJORE**

Următoarele elemente trebuie luate în considerare în vederea punerii în aplicare de către operator a politicii de prevenire a accidentelor majore și a sistemului de management al siguranței. Cerințele stabilite în documentul menționat la articolul 7 trebuie să fie adaptate în funcție de pericolele de accident major prezentate de entitate:

- (a) politica de prevenire a accidentelor majore trebuie elaborată în scris și trebuie să cuprindă obiectivele globale ale operatorului și principiile de acțiune referitoare la controlul asupra pericolelor de accident major;
- (b) sistemul de management al siguranței trebuie să cuprindă acea parte a sistemului general de management care include structura organizațională, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru determinarea și punerea în aplicare a politicii de prevenire a accidentelor majore;
- (c) sistemul de management al siguranței trebuie să acopere următoarele aspecte:

▼ M2

- (i) organizare și personal: rolurile și responsabilitățile personalului implicat în gestionarea riscurilor de accidente majore la toate nivelurile organizației, identificarea nevoilor de formare ale acestui personal și organizarea formării astfel identificate, participarea întregului personal, precum și a personalului subcontractat care lucrează în unitate;

▼ B

- (ii) identificarea și evaluarea pericolelor majore - adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri care permit identificarea sistematică a pericolelor majore care decurg din operarea normală și anormală, precum și evaluarea probabilității producerii și a gravității acestora;
- (iii) controlul operațional - adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri și instrucțiuni pentru operarea în condiții de securitate, inclusiv întreținerea instalației, a proceselor, a echipamentului și a întreruperilor temporare din funcționare;
- (iv) managementul schimbării - adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de planificare a modificărilor asupra sau a proiectării de noi instalații, procese sau suprafețe de depozitare;

▼ M2

- (v) planificarea situațiilor de urgență: adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor vizând identificarea urgențelor previzibile prin analiză sistematică și elaborarea, experimentarea și reexaminarea planurilor de urgență pentru a putea face față unor astfel de situații de urgență și asigurarea formării specifice a personalului implicat. Această formare se asigură întregului personal care lucrează în unitate, inclusiv personalul subcontractat relevant;

▼ B

- (vi) monitorizarea performanței - adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor pentru evaluarea continuă a îndeplinirii obiectivelor stabilite prin politica operatorului de prevenire a accidentelor majore și prin sistemul acestuia de management al siguranței, precum și adoptarea și punerea în aplicare a mecanismelor de investigație și de întreprindere de acțiuni corective în caz de nerespectare. Procedurile trebuie să acopere sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore la limită, în special cele care implică eșecul măsurilor de prevenire, precum și investigațiile și monitorizarea pe baza experienței astfel acumulate;

▼B

- (vii) audit și revizuire - adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de evaluare periodică sistematică a politicii de prevenire a accidentelor majore și a eficienței și adecvării sistemului de management al siguranței; revizuirea documentată a performanței politicii și a sistemului de management al siguranței, precum și actualizarea acestuia de către conducere.

*ANEXA IV***DATE ȘI INFORMAȚII CE TREBUIE INCLUSE ÎN PLANURILE DE URGENȚĂ MENȚIONATE LA ARTICOLUL 11****(1) Planurile de urgență interne**

- (a) Numele și funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoana responsabilă pentru coordonarea acțiunii locale de rezolvare a situației.
- (b) Numele și funcția persoanei care are responsabilitatea de a menține legătura cu autoritatea responsabilă pentru planul de urgență extern.
- (c) În cazul condițiilor sau al evenimentelor previzibile care ar putea avea o contribuție semnificativă la declanșarea unui accident major, o descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse pentru a menține sub control aceste condiții sau evenimente și pentru a limita consecințele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecție și a resurselor disponibile.
- (d) Măsuri în vederea limitării riscurilor pentru persoanele aflate în unitate, inclusiv informații despre modul în care se face alertarea, precum și instrucțiuni despre acțiunile personalului după alertare.
- (e) Măsuri de notificare rapidă cu privire la incident a autorității responsabile pentru declanșarea planului de urgență extern, tipul de informații care trebuie cuprinse în avertismentul inițial și măsurile pentru furnizarea unor informații mai detaliate de îndată ce acestea devin disponibile.
- (f) Măsuri pentru formarea personalului în privința sarcinilor pe care va trebui să le îndeplinească și, unde este necesar, pentru coordonarea cu serviciile de urgență din exterior.
- (g) Măsuri pentru acordarea de ajutor prin acțiuni externe.

(2) Planurile de urgență externe

- (a) Numele și funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoanele autorizate pentru coordonarea acțiunii externe de rezolvare a situației.
- (b) Măsuri pentru primirea unor avertismente rapide cu privire la incidente, precum și pentru procedurile de alertă.
- (c) Măsuri pentru coordonarea resurselor necesare pentru punerea în aplicare a planului de urgență extern.
- (d) Măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni interne.
- (e) Măsuri pentru acțiuni externe de rezolvare a situației.
- (f) Măsuri pentru oferirea de informații specifice publicului, referitoare la accident și la conduita pe care trebuie să o adopte.
- (g) Măsuri pentru furnizarea de informații către serviciile de urgență ale altor state membre în cazul în care se produce un accident major cu posibile consecințe transfrontaliere.

ANEXA V

INFORMAȚII CE TREBUIE COMUNICATE PUBLICULUI, CONFORM DISPOZIȚIILOR ARTICOLULUI 13 ALINEATUL (1)

1. Numele operatorului și adresa entității.
2. Informații pentru identificarea, după funcția deținută, a persoanei care furnizează informațiile.
3. Confirmarea faptului că entitatea intră sub incidența reglementărilor sau a dispozițiilor administrative de punere în aplicare a prezentei directive și că notificarea prevăzută la articolul 6 alineatul (3) sau raportul de securitate prevăzut la articolul 9 alineatul (1) au fost înaintate autorității competente.
4. Explicarea, în termeni simpli, a activității sau a activităților desfășurate în cadrul entității.
5. Denumirile comune sau, în cazul substanțelor periculoase cuprinse în partea 2 a anexei I, denumirile generice sau categoria generală de pericolozitate a substanțelor și a preparatelor din unitate care ar putea duce la producerea unui accident major, indicându-se principalele lor caracteristici periculoase.
6. Informații generale privind natura pericolelor de accidente majore, inclusiv efectele lor potențiale asupra populației și mediului.
7. Informații corespunzătoare asupra modului în care populația afectată va fi avertizată și informată în cazul în care se produce un accident major.
8. Informații corespunzătoare asupra acțiunilor pe care trebuie să le întreprindă populația vizată și asupra comportamentului pe care trebuie să îl adopte în cazul în care se produce un accident major.
9. Confirmarea faptului că operatorul are obligația de a lua măsuri interne adecvate, în special menținerea legăturii cu serviciile de urgență, pentru a acționa în caz de accidente majore și pentru a minimaliza efectele acestora.
10. O referire la planul de urgență extern elaborat pentru a aborda oricare dintre efectele externe ale accidentului. Aceasta trebuie să cuprindă apelul de a urma toate instrucțiunile și a răspunde la toate solicitările din partea serviciilor de intervenție în caz de urgență în momentul și în timpul accidentului.
11. Detalii asupra sursei de unde pot fi obținute informații suplimentare, sub rezerva cerințelor de confidențialitate stabilite de legislația națională.

ANEXA VI

**CRITERII DE NOTIFICARE A UNUI ACCIDENT CĂTRE COMISIE
CONFORM DISPOZIȚIILOR ARTICOLULUI 15 ALINEATUL (1)**

I. Orice accident care intră sub incidența alineatului (1) sau care are cel puțin una dintre consecințele descrise la alineatele (2)-(5) trebuie notificat Comisiei.

1. Substanțele implicate

Orice incendiu sau explozie sau eliberarea accidentală a unei substanțe periculoase care implică o cantitate de cel puțin 5 % din cantitatea limitată stabilită în coloana 3 din anexa I.

2. Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietății imobiliare

Un accident care implică direct o substanță periculoasă și care duce la unul dintre evenimentele următoare:

- un deces;
- rănirea a șase persoane din interiorul entității și spitalizarea acestora pentru cel puțin 24 de ore;
- spitalizarea unei persoane din afara entității pentru cel puțin 24 de ore;
- producerea de daune asupra uneia sau mai multor locuințe din afara entității și distrugerea acestora ca rezultat al accidentului;
- evacuarea sau relocarea unor persoane pentru mai mult de 2 ore (persoane x ore): valoarea trebuie să fie de minimum 500;
- întreruperea serviciilor de furnizare de apă potabilă, electricitate, gaz sau telecomunicații pentru mai mult de două ore (persoane x ore): valoarea trebuie să fie de minimum 1 000.

3. Efecte nocive imediate asupra mediului

- *daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:*
 - 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică sau de conservare, protejat prin lege;
 - 10 ha sau mai mult dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;
- *daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare sau marine ⁽¹⁾*
 - 10 km sau mai mult dintr-un râu sau canal;
 - 1 ha sau mai mult dintr-un lac sau iaz;
 - 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;
 - 2 ha sau mai mult dintr-o apă costieră sau mare deschisă;
- *daune semnificative asupra apei provenind din acvifere sau a apelor subterane ⁽¹⁾*
 - 1 ha sau mai mult.

4. Daune asupra proprietății

- daune asupra proprietății din cadrul entității: cel puțin 2 milioane ECU;
- daune asupra proprietății din afara entității: cel puțin 0,5 milioane ECU.

⁽¹⁾ La evaluarea daunelor, acolo unde este cazul, se poate face referire la Directivele 75/440/CEE, 76/464/CEE și la directivele adoptate pentru punerea în aplicare a acestora cu privire la anumite substanțe, și anume Directivele 76/160/CEE, 78/659/CEE, 79/923/CEE sau la concentrația letală (CL), pentru 50 % din speciile reprezentative din mediul afectat, conform definiției din Directiva 92/32/CEE pentru criteriul „periculos pentru mediu”.

▼B

5. Daune transfrontaliere

Orice accident care implică o substanță periculoasă care duce la efecte în afara teritoriului statului membru respectiv.

- II. Accidente sau accidente la limită pe care statele membre le consideră ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore și pentru limitarea consecințelor acestora și care nu îndeplinesc criteriile cantitative de mai sus trebuie notificate Comisiei.